

maal, som vi maaffee ikke kunne opnaae, det forlanger jeg ikke, thi det er ikke nødvendigt. Vi kæmpe jo ikke for at vinde Noget, vi ikke have; vi angribe ikke; vi forsvare os. Det er nok, at vi have et negativt Formaal, og at vi ere enige om, hvad vi ikke ville. Men dette maa siges; saa bestemt og tydeligt, at Alle maae holde sig forvissede om, til hvilket Resultat Kampen ikke kan føre, og at vort Blod og vore Penge ikke bliver spildt derved, at det Resultat, som vi troede at kæmpe imod, i det Mindste ikke saa længe, vi have en Mand eller en Skilling tilbage, kan paalistes eller paandnes os. Det er ogsaa af den Grund nødvendigt, at vort Formaal angives klart og tydeligt, ellers kunne vi ikke vente Hjælp nogetsteds fra. Jeg siger ikke, at vi kunne vente den, men jeg siger, at dersom vi ville gjøre det muligt for de Folk at yde os Hjælp, som have viist, at de følge vor Sag med Deeltagelse, som allerede i Gjerningen stræbe at lette os Krigenes Byrder, og hvis unge Mænd begynde at indfinde sig for at stille sig under vore Faner, saa maae vi vedkjende os den Sag, hvorfor vi kæmpe, saa aabenbart, at deres Folkestemming kan blive løftet og bevæget deraf. Dette er en nødvendig Betingelse, hvis vi ville tænke os, at deres Regjering nogensinde skulde kunne yde os aktiv Bistand.

Endelig finder jeg en saadan Udtalelse nødvendig for Kongens Skyld; ligesaa nødvendigt, som det er, at Folket har Tillid til Kongen, ligesaa nødvendigt for Kongen er det at være vis paa, at Folket har Tillid til ham, at det slutter sig trofast om ham. Jeg kan ikke indsee, hvad der skulde forhindre Kongen i at udtale, at han aldrig vil gaae ind paa et selvstændigt Slesvig, stillet hen først som en Paralel til og saa som en Halvdeel af Holsteen, eller i at erklære, at han aldrig vil gaae ind paa et Slesvigholsteen. Dette har hans Regjering jo, efter hvad der siges i fremmede Blade, allerede erklæret. Jeg haaber og troer, at Kongen indseer, at det er aldeles nødvendigt, at en saadan Erklæring kommer fra ham og hans Regjering. Jeg haaber og troer, at han indseer, at Slesvigholsteens Hertugkrone og Danmarks Kongekrone ikke kunne sidde paa eet Hoved, fordi det danske Folk aldrig vilde

kunne lære i en Slesvigholsteensk Hertug at see sin Støtte og Styrer, sin Fyrste og Fader; det vilde i ham kun see sin Tjende. Jeg haaber og troer, at Kongen indseer, at det er ligesaa nødvendigt, for at være Konge over det danske Folk, at affværges Slesvigholsteen, som det for at træde ind i den kristne Kirke er nødvendigt at affværges Djævelen og alle hans Gjerninger. Kongen behøver jo kun at gentage, hvad han alt har sagt i sin Acceptations- og Forlikingsaft af 18de Juli 1851. Han behøver kun at sige tydeligt og klart, at Folkets Ret og Ære aldrig skal vorde tilfidesat, idet han aldrig vil taale noget selvstændigt Slesvig, løsrevet fra Kongeriget, aldrig noget Slesvigholsteen. Naar det udtales af Kongen og hans Regjering, troer jeg, at vi med Tryghed og Freidighed kunne gaae de kommende Dage imøde. Formen, hvorunder det udtales, er temmelig ligegyldig; det kan for Exempel fremkomme som Svar paa denne Adresse, og i saa Fald vil jeg ansee den for et betydningsfuldt og glædeligt Skridt. Det vilde i saa Fald være smukt og gjøre det bedste Indtryk, om Regjeringen gjorde det fuldkommen af egen Drift. Gjør den det ikke, troer jeg, at Betynkningen og Bevægelsen vil stige saaledes, at det kan blive nødvendigt ligefrem formelt at andrage derpaa. Jeg vil tage under Overveielse med mine Venner her i Thinget, om vi maaffee skulle komme med et saadant Andragende her; thi jeg ønsker under ingen Omstændighed, at Bevægelsen skal gaae udenom Folkets Repræsentation. Saa længe, der er en Mulighed for den til at træde op, troer jeg hellere, den bør gjøre det. Jeg stemmer altsaa for Adressen, som den foreligger, men jeg stemmer for den med den Yttring, at hvis Regjeringen ikke af egen Drift vil fremkomme med en mere beroligende Udtalelse end den, den ærede Konseilspræsident har givet i dette og det andet Thing, saa vil jeg tage under Overveielse, om man ikke skulde fremkomme med et nyt Adresseforslag.

Formanden: Under en Forhandling om denne og i en bevæget Stemning kan det være meget vanskeligt at holde den rette Grændse.